

Materializm i miłość

Materializm, to znaczy, że nie istnieje nic oprócz materii, jest przeważającą i trwałą działalnością ludzi zamożnych i niezamożnych. Wielka część świata oddała się materializmowi; jego struktura, społeczeństwo opiera się na tej formule ze wszystkimi jej konsekwencjami. Pozostałe części również są materialistyczne, ale pewne idealistyczne zasady są akceptowane, gdy jest to wygodne i odrzucane pod hasłem racjonalności i konieczności. Zmieniając środowisko, gwałtownie lub powoli, rewolucyjnie albo ewolucyjnie, zachowanie człowieka zmienia się zgodnie z kulturą, w której żyje. To odwieczny konflikt między tymi, którzy wierzą, że człowiek jest materią, a tymi, którzy kierują się na ducha. Ten podział przyniósł człowiekowi taką niedolę, zamęt, iluzję.

Myśl jest materialna, a jej aktywność, zewnętrzna lub wewnętrzna, jest materialistyczna. Myśl jest mierzalna i jako taka ma czas. W tym obszarze świadomość jest materią. Świadomość jest jej treścią; treść jest świadomością; są nierozłączne. Treść to wiele rzeczy, które są tworamii myśli; przeszłość modyfikuje terażniejszość, która jest przyszłością, która jest czasem. Czas to ruch w obszarze, który jest świadomością, poszerzonym lub zawężonym. Myśl jest pamięcią, doświadczeniem i wiedzą, a ta pamięć, ze swoimi obrazami i cieniami, to jaźń, „ja” i „nie ja”, „my” i „oni”. Istotą podziału jest jaźń ze wszystkimi jej atrybutami i właściwościami. Materializm nadaje tylko siłę i wzrost jaźni. Jaźń może i rzeczywiście utożsamia się z Państwem, z ideologią, z działaniami „nie-ja”, religijnymi lub świeckimi, ale nadal jest jaźnią, sama tworzy swoje przekonania, podobnie jak przyjemności i lęki. Myśl z samej swojej natury i struktury jest fragmentaryczna, a konflikt i wojna toczą się między różnymi fragmentami, narodowościami, rasami i ideologiami. Materialistyczna ludzkość zniszczy samą siebie, chyba że "ja" zostanie całkowicie porzucona. Porzucenie siebie jest zawsze najważniejszej. I tylko dzięki tej rewolucji można zbudować nowe społeczeństwo.

Porzucenie siebie jest miłością, współczuciem, pasją dla wszystkiego, dla głodujących, dla cierpiących, dla bezdomnych, dla materialisty i dla wierzącego.

Miłość to nie sentymentalizm, romantyzm; jest mocna i ostateczna jak śmierć.